

državna meja in se udeležujeta izkopavanja graški in mariborski muzej. Z izkopavanji bodo nadaljevali na jesen in upajo, da bodo v podrobnostih razkrili še marsikatero starodavno zanimivost.

Nova socijalna naloga. Nekaj sob škofijskega gradu v Betnavi pri Mariboru je oddanih štirim laičkim sestram družbe katehistinj, ki so se šolale na Holandskem. Sestre bodo skrbele za zanemarjeno deco, za pouk in moralno vzgojo odraslačev ženske mladine in bodo tudi po družinah stregle potrebnim.

Zopet dva požara v okolici Ptuja. O požaru pri posestniku Janezu Berglezu v Gerečji vasi pri Ptujju smo poročali zadnjič. Pred dnevi je začelo goret gospodarsko poslopje posestnika Rozmana Stefana v Gerečji vasi. Zaradi vetra se je ogenj razširil še na poslopje posestnika Kaisersbergerja Janeza. Gasilci iz Gerečje vasi so s trudom preprečili, da ni poslopje pogorelo do tal. Zgorelo pa je več kokoši.

Dve stari Marijini sliki na presno ali fresko so odkrili pri popraviljanju župne cerkve v Šmartnem ob Paki. Sliki spadata v dobo 1430—1450. Obe sta pri velikih vratih pod zvonom. Na južni strani je naslikana na steno smrt Marije, na severni pa Marija pribežališče, spodaj so podpisi posestnikov cerkve.

Velika skrčenja v rudnikih Trboveljske premogokopne družbe. Ogromno vznemirjenost so izzvale v vrstah rudarjev vesti, da bo Trboveljska družba izvršila velike redukcije ali odpustitve. Skrčenih bo število delovnih dni ter bo odpuščenih večje število uradnikov in delavcev. Tako naj bi bilo v mesecu maju 11 delovnih dni. Pri obratih v Zagorju in v Kočevju bodo odpravili dosedanja rudniška ravnateljstva. Obrat Tisovec pri Zagorju bo sploh ustavljen. Na ta način misli rudniška družba znižati število uradništva za nekaj desetlin, število delavstva pa naj bi se skrčilo za 400 oseb. Redukcije naj bi se izvršile ali že v začetku, ali pa koncem majnika. — Med delavstvom v zagorskih

revirjih je zavladala pobitost in strah. Ljudje se sprašujejo, zakaj zopet te redukcije, dobivajo pa odgovor od poučenih mest, da zaradi tega, ker je baje konzum premoga padel. Letošnja mila zima zaloga ni izpraznila in družba ne ve kam s takimi količinami premoga. Da pa lahko d vajo delničarji še naprej svoje bogate nagrade in da re bodo oni čutili nastale krize, naj jo občuti v prvi vrsti ubogi delavec. To je že stara navada Trboveljske premogokopne družbe in gotovo ne bo poznala tudi sedaj usmiljenja.

Po 105 letih prvič bolana. V bolnico elizabetink v Celovec se je zatekla pred dnevi najstarejša Korošica, 105 let stara Ana Blažun iz Annabichla. Starka je obhajala novembra 1935 svoj 105. rojstni dan in je bila dosedaj skozi celo življenje zdrava. Poiskala je po tolikih letih zdravniško pomoč, ker ji nagajata pljuča ter srce.

Izjava.

V »Jutru« z dne 9. aprila št. 84. pod naslovom »Volitve na Dobrni« se pisec nekam dvomljivo izraža o istinitosti kandidatne liste JRZ na Dobrni.

Podpisani nosilec liste in sedanjí predsednik občine Dobrna izjavljam, da sem član JRZ kakor tudi drugi člani novega občinskega odbora! Tudi lista je bila vložena pod imenom JRZ, zato ni nobenega dvoma in je popolnoma jasno, da je to lista JRZ.

Volilcev je bilo 53% in sem z izidom popolnoma zadovoljen posebno, če poudarimo, da so bile volitve povsem svobodne in če pomislimo, da so nasprotniki in bivši razrešeni odborniki vse storili, da bi obdržali ljudi doma! Še na dan volitev se je agitiralo s tem, da so volitve predstavljene in da je vseeno, če gredo na volišče ali ne, ker je itak samo ena lista.

Smo bili, smo in tudi ostanemo zvesti svojemu voditelju dr. Korošču in še bomo vlagali kandidatne liste pod imenom JRZ.

Marko Podpečan,

posestnik in predsednik občine Dobrna

Obžalovanja vredni slučaji.

Kroglo si je pogal v glavo v Dravogradu vodja finančne postaje Franc Kapun. Prepeljali so ga v bolnico v Slovenjgra-

dec, kjer je umrl. Nesrečnež zapušča petčlansko družino.

Smrtno se je zastrupila iz obupa v Mariboru 40letna postrežnica Ivana Ferka.

Zabodljaj v levo stran prs je dobil pri Pragerskem pri napadu iz zasede 28letni dninar Franc Leskovar.

Ne gre za nesrečo, ampak za samomor. Zadnjič smo poročali, da so našli gasilci na pogorišču zoglenelo truplo Ane Skrabut v Zgornji Polskavi. Skrabutova je zažgala na hlevu seno in nato se je obesila.

Smrtna žrtev fantovskega pretepa. V mariborski bolnici je podlegel zabodljaju v trebuh Matija Leskovar iz Oplotnice v župniji Čadram. Leskovar je bil zaboden z dolgim nožem v fantovskem pretepu na velikonočni pondeljek.

Zalostna smrt 60letnega kočarja. V Hrastovcu pri Ptujju je živoraril v viničarji 60letni kočar Franc Bratuša. Okolica ga je dolžila, da se preživlja z ukradeno kuretino. Te dni so mu grozili z ovadbo žandarmeriji radi tatvine kur. Drugi dan za tem je zgorela viničarja in na postelji so našli zoglenelo telo starca. Zadevo preiskujejo orožniki.

S prebito lobenjo v bolnico. Posestnikov sin Anton Kuhar iz Polenšaka je šel velikonočne praznike na obisk k prijate-

Italijanske čete ob sudanski meji.

V sektorju Condarja, so italijanske čete dosegle sudansko mejo pri Galabatu, tako da se na eni strani nahajajo italijanski, na drugi pa angleško-sudanski oddelki. Zavzetje Galabata je bilo povsem lahko. Prebivalstvo je že prej zapustilo mesto in odšlo proti jugu. Nekateri so še ostali, ko pa so zvedeli, da so Italijani zasedli Mukto in Har, so tudi ti pobegnili proti jugu. Čim so italijanske čete zasedle Galabat, so italijanski oficirji takoj stopili v zvezo z angleško-sudanskimi oblastmi, da se proučijo in spoznajo položaj meje, da ne bi prišlo do spopadov. Mnogo prebivalcev Galabata je pobeg-

Očetov greh.

»Račun hočem dati za vse,« je dejal Tevž. »Natančno se zneskov ne spominjam; približno pa jih bom zadel... Dvornikovo sem prodal za tri sto in dvajset tisoč; denarja so pustili oče blizu osemdeset tisoč; vsega je to štiri sto tisoč, ki jih je pater Valerijan zame plačal mojstru Močilniku. Blazinki so moj oče dali še po starem tri tisoč rajniš, torej dva tisoč več, kakor ji gre po testamentu. Kar so oče dali mojima sestrama za doto, se izravna z onim, kar so imeli kot svoj delež v testamentu. Ker je minulo od tega testamenta do mojitve mojih sester okoli dvajset let, računam obresti tega očetovega deleža v svojo korist in menim, da pač znašajo toliko, kolikor je Blazinka izsilila od očeta...«

»Lažnivec! Vrag!« je piskala Blazinka.

Tevž pa se ni menil zanjo, ampak je nadaljeval:

»Natančno obračun bom sodišču v kratkem predložil. Kar je posestvo ta leta neslo, to je v tistih osemdeset tisočih, ki sem jih izročil Juriju Močilniku. Kar smo zase porabili, to smo si za delo zaslužili. Oče so grunt izboljšali in poslopja popravili; zato sem ga lahko dobro prodal. — — — Zdaj sem vse povedal.«

Sodnik se je zganil. Ljudje po dvorani so za-

16 mrmrali in z odobravanjem gledali na mladega moža, ki je iz ljubezni do očeta toliko pretrpel.

»Tevž, Tevž!« je zaklical mojster Krištof. »Povej, kaj pa si potem ti zase obdržal?«

»Ničesar,« je odgovoril Tevž.

»Bikec, bikec! Tak norec vendar ne boš!«

»Štirje tisočaki so mi ostali; s temi sem plačal posle in kar je še bilo drobnega. — To pa je bil moj denar, ako računam doto, ki so jo prinesli mati k hiši. Z Dvornikovega nisem odnesel ničesar kakor svojo obleko, nekoliko perila, svojo srebrno uro in nekaj kovačev; to je bilo vse moje bogastvo. Denar in obleko so mi kmalu potem ukradli, uro pa sem prodal, da sem vsaj nekaj dinarjev spet dobil. Ko sta župan in kaplan pobirala za one pogorelce v Jazbini, sem jima dal vse, kar sem imel, in si potem dva dni nisem mogel kupiti kruha. Zdaj vidite, kak skopuh sem bil!«

»Oh! — Strašno! — Kdo bi si bil mislil!« so se oglašali.

Krojač Krištof je srepo strmela in ko grah debele solze so mu trkljale po licih:

»Tevž! Bikec! Zakaj pa nisi prišel? Zakaj mi nisi povedal?«

»Sramote zaradi testamenta nisem in nisen hotel razglasiti,« je odvrnil Tevž. »Tudi očetu sem obljubil, da nikdar in nikomur ne bom črnil o ten besede. Ker pa je prišel danes testament na dan in

100, 250,
moške350, 450,
kamgarn oblekeod 190 naprej
za birmance220, 300, 400, 500,
pomladni damski plašči

lju. Na poti pa so ga napadli trije fantje, pred katerimi je pobegnil ter se hotel skriti v neko hišo. Ker so bila vrata zaklenjena, ni mogel v notranjost in napadalcji so ga dobili ravno na pragu. Eden ga je udaril s puškinim kopitom po glavi, da je obležal s počeno lobanjo v nezav. sti. Težko ranjenega so prepeljali v ptujsko bolnico, kjer so ugotovili poleg počene lobanje tudi še pretres možganov.

Trupelce novorojenčka moškega spola so našli v Dravinji blizu jezca v Majšpergu. Sodno raztelesenje je dognalo, da je bil otrok odvržen takoj po porodu in že mrtev.

Požar in bogoskrunstvo. Pri Sv. Vidu pri Ptujju je uničil ogenj v noči tri gospodarska župnijska poslopja in je bila v veliki nevarnosti župna cerkev, katero so otehi požrtvovalni gasilci. Škoda znaša 30.000 Din. V noči požara od 15. na 16. april so neznanči razbili in porušili na glavni cesti med Sv. Vidom in Pobrežjem stoječo Marijino kapelico, kar je razburkalo celo okolico.

Smrtonosen zabodljaj v vrat. Na veliko soboto sta se vračala 30letni Jurij Lešnik, hlapec pri posestniku Ocvirku v Zahomcih pri Vranskem, in posestnikov sin Jože Ukman z Ločice pri Vranskem iz neke gostilne domov. Spotoma sta se nekaj sprla. Ukman je izvlekel iz žepa nož ter zabodel Lešnika dvakrat v vrat, pri čemur mu je prerezal žilo odvodnico, in enkrat v desnico. Lešnika so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je na velikonočno nedeljo podlegel poškodbam.

Vlom. Na Miklavškem hribu nad Celjem je vlomil neznanec v hišico vdove po cerkovniku Martinu Tratniku. Vlomilec je odnesel dve hranilni knjižici, glaseči se na 27.000 Din.

Po krvavem dejanju kesanje. V Padežu v župniji Zabukovje pri Sevnici je došlo radi malenkostnega prepira do uboja, ko-

jega žrtev je postal 60letni posestnik Luka Lušin. Lušina je smrtno zabodel 21letni Leopold Trbovec, sin prevžitkarice. Fant se je po krvavem dejanju sam javil orožnikom in je obžaloval, da se je v razburjenosti spozabil tako daleč.

Političen umor v Avstriji. V Št. Petru pri Gradcu je 15. aprila bil umorjen stotnik Julij Troha, ki je bil dodeljen štajerskemu varnostnemu ravnateljstvu, od l. 1931 je bil vodja Heimwehra in od leta 1934 poveljnik kazenskega taborišča v Messendorfu pri Gradcu. Morilec je brezposelni mesarski pomočnik Franc Mach. Mach se je predal sam policiji in je priznal, da je izvršil umor iz političnih nagibov, ker je pristaš narodnih socialstov. Izpovedal je, da bo vse nadaljnje nagibe k zločinu zaupal sodišču.

Redkost na Angleškem. Po dolgem času je bila v Manchestru na Angleškem izvršena smrtna kazen nad 36letno žensko. Pomiloščenje je bilo odklonjeno, ker je bila morilka lastnica sanatorija in je na divjaški način zastrepila njeni oskrbi zaupano bolnico, da se je polastila njene- ga premoženja.

ŽENE ZAMOREJO PO VEKBRATNI NOSEC-NOSTI z dnevno uporabo pol kozarec naravne

FRANZ-JOSEFOVE

genčice, užite na teš želoce, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejeno delovanje želodca.

FRANZ-JOSEFOVA

voda je davno preskušena, najtopleje priporočana in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Izpred sodišča.

Obsojen, ker je ponarejal jurje in stofake. Alojz Lah, posestnik v Senarski pri Št. Lenartu v Slov. goricah, je dal 28. oktobra prenoviti slamnato streho na hiši. Ob tej priliki so naleteli na šop pona-

»Matevž Jakopič!« je rekel, »vi ste poštenjak. Vsa čast vam! Ampak vsega bi vam tudi ne bilo treba dati. Nato vas zakon nikakor ne sili. Vaš oče in vi sta dolga leta delala na kmetiji. Vsako delo je vredno svojega plačila.«

»Da, da, da!« je zapiskal krojač Krištof. »Polovico ti vrnem, da, še več!«

Tevž je odkimal:

»Kar je vaše, je vaše. Ne pare ne vzamem. Če bom zdrav, si bom za vsakdanji kruh že zaslužil. Na denar pa nikoli bil nisem.«

Vse je zijalo in gledalo mladega moža: tak je torej bil! Pa so ga smatrali za skopuha.

Krojač se je kar razvnel:

»Osel! Tevžej! Tele! Denar je potreben za podlago — to ti krojaču le verjemi, hehehe!«

»Ako sem svojo dolžnost storil, potem mi denarja ni treba. Ne maram, da bi mi kdaj kdo mogel očitati, da sem imel od tega, kar se je z očetom primerilo, kak profit. Zato ne vzamem niti pare ne. Bom že tako prebil.«

»O ti Krištof jeruzalemski! Saj ti si hujski kakor petelin na strehi! Ampak jaz tudi vem, kaj se spodobi.«

»O tem se vidva sama pomenita,« je odločil sodnik. »Kakršna je zdaj zadeva, je potrebna ponovna razprava, čeprav je vse jasno. Pojdite —

so hoteli greh mojega očeta še bolj očrtni, sem moral z besedo na dan; drugače bi tudi danes ne bil ničesar povedal.«

Vse se je mlademu možu čudilo.

»Zakaj pa Blazinovih prej nisi prijel?« ga je vprašal župan. »Saj je tvoj denar in bi ti ne bilo treba take stiske.«

Tevž je nekoliko pomolčal, potem pa je dejal:

»Bilo je strašno hudo, oč teh kaj dobiti. Če sem le kaj omenil, je bil že ogenj v strehi.«

»Laznivec! Goljuf! Ničesar ti nismo dolžni in ti tudi ničesar dali ne bomo,« je Blazinka zarevknila.

»Tiho!« so ji zagrozili. »Da si še upa in jezika!«

Blazinka pa je klela in rohnela, dokler je ni sodnik strogo pokaral.

Nato je Tevž nadaljeval:

»Tisti denar na Blazinovem sem si hranil, če bi me nagnala huda potreba. Ko mi je les v Suhem grabnu odneslo in zasulo, sem moral terjati; drugače kmetom plačati ne morem.«

»Saj te počakamo,« je dejal eden od onih iz Rovt; »ko boš mogel, boš plačal.«

»Menda bom od Blazinov dobil toliko, da bo seglo.«

»Ničesar ne dobiš, oderuh! Rajši zaženem denar v vodo,« se je rotila Blazinka.

Tedaj se je oglašil sodnik, ki je ves čas pazljivo poslušal:

rejenih jurjev in stotakov. Sum je padel na posestnikovega polbrata Vinka Vnuka, delavca v Bačkovcih in očeta peterih otrok, ker se je ponašal s svojo tiskarsko spretnostjo. Vnuk je bil 18. aprila v Mariboru obsojen na 1 leto robije in na 1000 Din denarne kazni.

Ostro sojeni ubijalci. V Skorbi v srezu Ptuj je postal lani na Štefanovo smrtna žrtev fantovskega pretepa mladi Anton Kurež. Obtoženih je bilo šest fantov. Obsojeni so bili v Mariboru radi uboja trije 15. aprila in sicer: Jakob Rodošek in Fr. Peteršič vsak na 6 let, Jožef Zajšek na 5 let robije. Ostali trije so bili oproščeni.

Poskus požiga pred sodniki. Dne 14. t. m. sta dajala pred sodniki v Celju odgovor Feliks Žavbi, 33letni zidar iz Hraš pri Kranju, in Franc Žitnik, 43letni mizarjski pomočnik iz Mostarja, radi poskusa požiga. Žitnik je nagovoril Žavbija, da je v noči zažgal na podstrešju hiše v Trebežu pri Artičah kozuhinje, nekaj prediva in knjige, ki jih je prej polil s petrolejem, hoteč povzročiti požar z namero, da bi lastnik Žitnik Franc dobil od Vzajemne zavarovalnice izplačano zavarovalnino v znesku 20.000 Din. Sosedje so pa ogenj pravočasno opazili in ga pogasili ter s tem preprečili požar. Obsojena sta bila Žitnik Franc in Žavbi Feliks na šest mesecev strogega zapora, na izgubo častnih pravic za dobo enega leta, vsak na 300 Din denarne kazni, oziroma v slučaju neiztirljivosti vsak na 5 dni zapora.

Slovenska Krajina.

Sobota. Narodni poslanec g. Benko je daroval za mestne reveže za velikonočne praznike 1000 Din. — S pripravo del za zidanje »Delavskega doma« se je začelo. Začeli so sekati stare koštanje v zgornjem delu drevoreda, kjer so se poletni v prijetni senci hladili meščani in deže-

nilo v egiptsko-angleški Sudan, kakor javljajo poročila iz Khartuma.

Spomenica abesinskega Rdečega križa

je bila 15. aprila objavljena, ko je dospela v Ženevi na odbor mednarodnega Rdečega križa. Spomenica pravi, da so Italijani v 13 primerih bombardirali bolnice Rdečega križa, v 30 primerih nezaščiteni abesinska mesta in v 6 primerih cerkve. Nadalje našteva spomenica šest plinskih napadov italijanske vojske, s katerimi je bil prekršen ženevski protokol iz leta 1927. Poleg metalcev plamenov in plinskih bom so Italijani transportirali skozi Sueški prekop 400.000 dum-dumskih nabojev.

10. 12, 16, 24, 28 45
svila za birmance

Anton MACUN Maribor

lani. Veliko je bilo gledalcev ob tej priliki in mnogi so žalostno zrl na padanje kostanjev. — V cvetu mladosti je umrla Vujec Marija, šivilja v tovarni Cvetič. Operaciji na slopiču je sledila pljučnica in je podlegla. Težko prizadetim prestalim naše sožalje, pokojnici pa naj sveti večna luč!

Beltinci. Zveza selekcijskih društev v Soboti priredi dne 24. aprila plemenski sejem v Beltincih. Na tem sejmu se bo nakupilo 9 subvencijskih bikov za občine, nekaj najboljših pa za društva. Na sejmu se morajo prignati le bikli rodovniškega porekla v starosti od 12 do 21 mesecev. Oddaljenim živinorejcem se bo dala odškodnina za dogon. Nad 15 km oddaljenim se bo plačala odškodnina 50 Din, nad 30 km pa 100 Din. Vsakdo mora prinesiti s seboj rodovniške izvečke. — Veliko razburjenja je povzročila velika tatvina. Neznani tatovi so odnesli revni Kuzmič Cihki zabelo in meso, mesarju čuriču meso iz mesnice, iz apoteke pa denar. Med ljudstvom vlada mnenje, da je vzrok teh tatvin lumparija mladih delamržežev. Vzroki so tudi v skritih vinotocih. Vsekakor bo morala oblast energično poseči vmes in končati vsa pijančevanja med mladino po nedovoljenih vinotocih.

Lendava. Za predsednika obrtne zadruga lendavskega sreza je bil izvoljen namesto dosedanjega predsednika g. A. Hajdinjaka na novo mehanik g. Fritz Stefan. — Na našem zadnjem sejmu se je poleg boljših kupcij prodalo tudi precej vina v vinotocih. Stiska je za denar, povsod se oglašča revščina, le pri vinu se še ne pozna nobena kriza. Kam pravzaprav plovemo? — Družba »Našička« je na veliko soboto poslala svoja delavstva v cerkev, kjer je opravilo velikonočno spoved. To je zelo dobro odjeknilo med prebivalstvom. Veseli nas to.

Strehovec. Pred kratkim so se zopet oglašili tatovi v Strehovskih gorica. Nekaj kleti so s silo odprli in so odnesli vse, kar so mogli odnesti. Kar pa niso mogli odnesti iz vinskih hramov, so zmetali ven na prosto. Kakor kažejo vse okolščine, je bilo tatovom največ do žga-

nja. Odkod so tatovi bili, se še ne ve. Zandarmerija jih pridno zasleduje.

Ivancl. Le malokedaj pride kak glas od nas med svet. Sicer pa ni skoro nikoli nič novega, saj živimo mirno in tiho življenje. Tako so nas pa sedaj obiskali neznani uzmoviči in se lotili šole. Vlomili so skozi okno v učilnico in odneali eno brisačo, ker drugega niso našli. Ker je pa bil tu plen premajhen, so odnesli posestniku g. Klaru osem kokoši. — Naši gasilci so se razživeli. Vršijo se predavanja za polaganje izpitov za podčastnike. Prijavilo se je 10 članov.

Odkrita beseda. »Novine« kaj rade zagovarjajo svoj interes v Slovenski krajini in ne baš prijazno gledajo na razširjenje »Slovenskega gospodarja« pri nas. Ni nam za nobeno polemiko, mislimo pa, da takšno pisanje ni dobri stvari v prid. »Slovenski gospodar« molči in bo molčal. Ni nam do prerokanja, nam je za složno delo za prosveto ljudstva in za socialno in krščansko obnovo.

V razdobju 100 let.

Tako naglo kakor francoska ladja »Normandie« še nobena ladja ni priplula iz Evrope v Ameriko. Francosko časopisje je ob tej priliki navajalo naslednje zgodovinske podatke:

Jadrnice.

Jadrnice so l. 1819 potrebovale 35 dni, da so preplule Atlantski ocean od Evrope do Amerike. Ker pa v nasprotni smeri pihajo na Atlantskem oceanu ugodnejši vetrovi, so jadrnice iz Amerike v Evropo potrebovale le 25 dni.

Parniki.

Prvi parnik, ki je preplul Atlantski ocean med Evropo in Ameriko, je bil »Savannah«, ki je potreboval 26 dni iz Evrope v Ameriko. Toda že leta 1838 je parnik potreboval za to vožnjo le 15 dni. L. 1863 je neka angleška ladja priplula iz

Evrope v Ameriko že v 8 dneh in 4 urah. To pa je l. 1907 za polovico prekosila sloveča angleška ladja »Mauretania«, ki je privozila iz Evrope v Ameriko v 4 dneh 15 urah in 44 minutah. Ta ladja je za svojo hitrost dobila takozvani »modri trak«, katerega je imela celih 22 let. Šele l. 1929 jo je za nekaj časa prekosila nemška ladja »Bremen«, katero pa je leta 1933 prekosil italijanski parnik »Rex«. Ta je prevozil Atlantski ocean med Evropo in Ameriko v 4 dneh 13 urah in 58 minutah. Pa je tudi italijanska ladja stopila v ozadje, ker jo je prekosila najhitrejša ladja sveta, francoska »Normandie«.

S porastom hitrosti je naraščala tudi velikost ladij.

Kakor pa je naraščala hitrost ladij, ki so vozile po morju, tako je naraščala tudi njihova velikost. Prvi parnik »Savannah« je obsegal le 350 ton, angleška ladja »Great Western«, ki si jo je l. 1858 vzela za vzorec v svojih romanih sloveči Jules Verne, je obsegala že 23.800 ton. Poznejša najhitrejša ladja »Mauretania« pa je imela že 31.000 ton. Največja ladja pred svetovno vojsko je bil nemški parnik »Vaterland« s 56.000 tonami. Tega so po vojski morali Nemci odstopiti Ameriki ter se je pod amer. zastavo imenoval »Leviathan«. Dosedanja največja francoska ladja, ki je vozila v Ameriko, »Ile de France«, je obsegala 43.000 ton, največja angleška ladja »Queen Marie«, katero so Angleži lanske leto spustili v morje, pa obsega 73.000 ton. »Normandie« torej ni le najurnejša, ampak tudi največja ladja sveta, saj obsega 79.000 ton.

Ali se spleča gradnja velikih ladij?

Čim hitrejša je kaka ladja in čim večja je, tem dražja je tudi njena zgradba. Zato se strokovnjaki opravičeno povprašujejo, ali se sploh spleča graditi take ladje. Angleška statistika dokazuje, da je na

Abesinski cesar naj bi odstopil.

Italijani poročajo, da abesinski dvorski krogi izvajajo hud pritisk na neguša, da se odčrče prestolu v korist prestolonaslednika, ki je pripravljen takoj skieniti mir z Italijani in se staviti tudi pod italijanski protektorat. Neguš pa o tem noče ničesar slišati in pripravlja nov odpor proti Italijanom. Zaradi tega bo še enkrat izdal proglaš na vse Abesince, ki ljubijo svobodo, da stopijo v obrambo Abesinije ter ustavijo italijansko armado. Bržkone bodo Italijani v svojem nadaljnjem napreževanju naleteli na nov odpor abesinskih čet, ki pa bržkone ne bo tako močan, da bi mogel ustaviti zmagovalni po-

Blazinka pa ostane tukaj! Osumljena je goljufije in jo moram zapreti.

Blazinka je tako pobesnela, da je bilo še sodnika groza. Močno je pozvonil, da sta prišla sodnijska služabnika in sta žensko s silo odgnala.

Drugi so naglo odšli. Zunaj so obstopili Tevža in ga prijazno nagovarjali. Tevž pa se jih je hitro rešil, stisnil je zobe in izginil po stranski ulici.

Iznenada je začul za seboj pihanje in prskanje, ko da se podi kak vol za njim.

»Krištof nebeški! Tevžej! He!« je rohnel krojač. »Kaj me ne čuješ? Počakaj! Nekaj ti moram povedati.«

Ker je bilo Tevžu zaradi ljudi sitno, je obstal. Krojač ga je kar za roko ujel, spravi v bližnjo gostilno, posadil v posebno sobo, da sta bila sama, in naročil jesti in piti.

»Tevž! Tevž! Bog te živi!« mu je natakal, »najprej pij, potem te bom kozjih molitvic učil!... Zakaj mi nisi ničesar povedal? Vsa reč bi bila ostala lepo med nama in nihče bi ne bil ničesar vedel. Lepo bi se bila zmenila. Blazinko pa bi bil že jaz zarotil.«

»Oče so hoteli, naj se ne izve,« je dejal mladi mož; »sram jih je bilo — najbolj pred vami.«

»O ti slepota ti! Saj sva si bila kakor brata in brata si ničesar ne zamerita. Toliko pri pameti pa sem že jaz tudi, da vem, kaj se človeku vse lahko pripeti. Ženske so ti od peklenščka, ti pravim; že

mogočnejše in svetejše možake so speljale po ledu, na primer Davida pa Absalona, ali kako je že tistemu očaku bilo ime. — Škoda za lepo reč, za Dvornikovo, da je prišlo v tuje roke. Pa zdaj je, kar je! Zdaj je tebi treba pomagati!«

»Mene kar pustite! Se bom že preril.«

»Da, da, preril bi se že, če z drugim ne, pa pojdeš igle od hiše do hiše prodajat. — Krištof, na kmetijo moraš spet!«

»Le kako, to bi rad vedel.«

»Z denarjem seveda. S čim pa?! Denarja pa imamo. Jaz vem ne, kam s tolikim denarjem.«

»Kar imejte ga ali pa svojim kaj kupite! Meni ga ni treba.«

»Na kaj se boš potem ženil?«

»Ženil? Na ženitev ne mislim več. Svoj živ dan se ne bom oženil.«

»Tako, tako! Torej boš pustil Zvonikovo na cedilu, ali pa te je ona odslovila? Čudno bi ne bilo.«

»Med nama je vsega konec — za zmeraj.«

»Babababa! Meni je tudi že večkrat ušla nit iz igle. Jo treba pač zopet vdeti! Potrpi! Ali naj ti pomagam pri vdevanju? Nas eden se na to spozna.«

»Da mi ne storite nič takega! To vam prepovem. Pre-po-ve-m! Nove sramote si ne bom iskal; imam stare dovolj. Če vam pravim, da nočem o tem ničesar več čuti!«

Kdorkoli si,

dobra krščanska duša, kupi sam ali naroči knjižico

≡ Moj tovariš ≡

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudečo obrezo 16 Din, z zlato 18 Din, po pošti 1 Din več.

To knjižico podari kar bližnjemu fantu, ki gre k vojakom, če je še nima, ter mu reci: »Brate! Dobra tovariša ti dam na pot! Zastonj, nič ne stane! Hvala! Le pridno beri, beri iz te knjižice! Pa ubogaj, ubogaj tega svojega zvestega tovariša v tujini, da te pridnega in poštenega, kakor si bil do zdaj, zopet domu pripelja! Bog daj!

Za skupna in obilna naročila se toplo priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

najhitrejši nemški ladji »Bremen« v zadnjem letu bilo zasedenih le 40 odstotkov prostorov. Na angleški »Mauretani« pa je bilo zasedenih celo le 20 odstotkov prostorov. Statistika namreč ugotavlja, da se celotni promet čez Atlantski ocean venomer krči. Najvišji je bil l. 1930, ko se je čez Atlantski ocean vozilo 1 milijon popotnikov. To je bila najvišja številka po svetovni vojski. Toda že leta 1933 je bilo samo še 467.000, l. 1934 pa 459.000 popotnikov.

Zavarovalni riziko »Normandie«, ki je veljala 750.000.000 frankov, je po večini prevzela francoska vlada. Zavarovalnice so prevzele le kakih 123 milijonov frankov zavarovane vsote.

Iz tega se vidi, da take orjaške ladje pomenijo velike denarne žrtve, ki se bodo težko kdaj splačale. Pač pa se Francija danes lahko postavlja, da ima največjo in najhitrejšo ladjo sveta. Iz teh številka pa se vidi, kako smo v teku 100 let napredovali. Od 26 dni na 4 dni! Od 350 ton na 79.000 ton.

SLOMSEKOVE ŠMARNICE.

V letošnjem maju bomo častili majniško kraljico s čitanjem Slomškovih šmarnic. V teh šmarnicah nam daje Slomšek smernice in opisuje cilj našega življenja.

Šmarnice niso le za cerkveno berilo, pač pa so pripravne tudi za vsako domačo majniško pobožnost, kakor tudi za vsako drugo priliko in vsak čas.

Cena broširani knjigi je Din 18.— in vezani knjigi pa Din 28.—

Naroča se pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Ta povsem uspela igra pomeni za nas Križevčane nov vesel dogodek, za naše igralce in »Bralno društvo« pa nov mejnik in poti dela na prosvetnem polju.

Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa (Pasijon) ponovi Prosveta v Veržuju za praznik sv. Janeza Boska v Marijanišni dvorani. Radi velikega navala pri dosedanjih predstavah je moralo vedno ljudi še pred predstavo oditi. Zato bosta še dve predvajani in sicer v soboto 25. aprila ob 7.30 zvečer in naslednji dan v nedeljo 26. t. m. ob pol štirih popoldne. Vstopnina po navadi. Bolje je, da si že vnaprej zagotovite vstopnice.

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo dne 26. t. m. se na splošno željo ponovi spevoigra »Darinca« z vsemi točkami in istim sporedom kot pretečeno nedeljo.

Podčetrtak. Zelo so nas presenetili 13. aprila, to je na velikonočni ponedeljek, člani Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva s svojo igro »Pri kapelici«. Izvedli so jo tako dobro, da so bili gledalci ganjeni do solz, mestoma pa jih je zajel smeh, da je malokdaj tako mogoče.

PRI LJUDEH VISOKE STAROSTI, KI TRPE NA NEREDNEM IZTREBLJANJU, nudi čisto naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica, užita redno 3—4 žlice dnevno skozi 8 dni, zaželjeno izčiščenje in s tem trajno olajšanje. Zahtevajte povsod

FRANZ-JOSEFOVO

vodo!

Ogl. reg. S. br. 33.474/35

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Ana v Slov. goricah. Naša župnija se pripravljala, da z združenimi močmi v nedeljo dne 26. aprila vprizori veliko skrivnost Gospodovega trpljenja in smrti. Že daljšo dobo se pripravljajo naši vrli fantje in dekleta, da bo vprizoritev Meškovega »Pasijona« čim lepša in dovršenejša. Pričetek pasijonske predstave bo v nedeljo dne 26. aprila, ob treh popoldne, v Društvenem domu.

Sv. Vid pri Ptuj. Naša šolska mladina nam je na velikonočno nedeljo po večernicah ponovila materinski dan. Naši najmlajši so pokazali, kakšno ljubezen goji pridno otrokovo srce proti svoji materi. Novakov Stanko in Penova Kristika sta nam bila vzor čiste in lepe materske ljubezni. Pa tudi drugi niso zaostali s svojo ljubeznijo do zlatih mamic. Prosvetno društvo pa nam je predstavilo lepo velikonočno sliko

»Vstajenje našega Zveličarja«. Kličemo: še večkrat kaj tako lepega!

Sv. Marko pri Ptuj. Na tiho in cvetno nedeljo ter na veliki petek so naši igralci, kot že lani, prikazovali v Slomškovih dvorani Gregorinov »Ob času obiskanja«. Da to delo ni zgolj igra, ampak lep pripomoček, da si moremo boljše predstaviti življenje in smrt našega Gospoda, so izpričali udeleženci sami, ki so vedno napolnili dvorano, čeprav so prisostvovali še večkrat. Lep utis so povečale še nove sveto-pisemske obleke in dovršena scenerija. Tudi izbira oseb za posamezne vloge je bila nad vse posrečena. Nimamo namena tu koga hvaliti, priznati samo moramo, da je naš oder s svojimi s to in drugimi štirimi prireditvami, ki smo jih letos doživeli, dokazal brez dvoma svojo veliko delavnost in zavidanja vredne zmožnosti.

Križevci pri Ljutomeru. Na velikonočni ponedeljek nas je naše »Bralno društvo« presenetilo s prelepo igro iz svetovne vojne »Živ pokopan«. Igralci, stari kakor mladi, so se vsi zelo potrudili in nam podali svoje najboljše, kar so mogli.

»Ali je to sramota, če dobiš najpridnejše in najlepše dekle v vsej fari?«

»Marta je ponosna; takega, kakor sem jaz, ne bo več marala... Od nikogar me ne bi zadelo tako kakor od nje, če bi mi kdaj očitala očetov greh. Mnogo da na čast; pa tudi jaz držim na svojo.«

»Menda te je malo prišla, kaj? — Tega pa takemu poštenemu dekletu ne moreš zameriti, če se je jezila nad teboj. Kriv si ti. Zakaj nisi kar k meni prišel in mi nisi lepo povedal? To si vendar moral uvideti, da se sam ne boš mogel izkobacati.«

»Nesreča me je pregnjala — ko bi te ne bilo, bi se bil.«

»Rad bi vedel, kako.«

»Dokler so bili še oče živi, me ni skrbelo. Mislim sem, da si bom mogel najeti denar in vam tako povrniti škodo. Ko pa sem pozneje poprašal pri raznih posojilnicah, sem spoznal, da ne gre. Pa tudi, ko bi bil dobil tolikšno posojilo, ne bi bil zmož obresti. Zato sem sklenil: prodati in čimprej priti zopet na svoje. Ko sem videl, kake profite dela Hirsler, sem se lotil lesa. Ko bi se ne bilo vse zoper mene zaklelo, v enem letu bi bil na dobrem. Koval sem lepe načrte in človek bi bil dejal, da se morajo izpolniti. Pač me je bolelo, ko so me ljudje s tako mržnjo zasledovali; rekli pa sem si: Ne meni se za jezike, glej nase! Če se mi posreči, se mi bodo

hudobni jeziki še sladkali. Tedaj mi je Suhi graben prekrizal vse račune.«

»O ti prevzetni revček ti!« je vzdihnil krojač in po obrazu so mu zacurljale solze; »če je človek mlad, pač v oblake ziđa — in ko se mu na njih podre, ziđa na druge, naprej in naprej, do nebeških vrat... Čudno se mi le zdi, da si tako dolgo prenašal tiste večne očitke, da si skopuh in stiskač. Ali Marti nikoli nisi črhnal kaj o vsem?«

»Marti? Vsakemu bi bil laže kakor tej. — Ta bi me bila pogledala, ko bi ji bil razkril vso sramoto in vso revščino svojo. Marta je ponosna!«

»Ali je ponosna ali ne, tega ne vem. Vem pa, da ima dobro srce, in stavim glavo, da se bo razjokala, ko ji boš vse povedal.«

»Haha, Marta se ne joče nikoli. Saj ji pa tudi ničesar ne bom pravil. Ničesar več.«

Krojač je nevoljno zmajal z glavo in je pomolčal. Potem je vprašal:

»Kaj imaš zdaj v mislih?«

»Nobenih velikih načrtov! Skromno, pridno bom delal.«

»Torej nočeš, da bi ti pomagali?«

»Ne. Meni ni pomoči... Hočem reči: toliko si sam morem pomagati, da se počeno preživim.«

»Ali se boš lotil zopet trgovine z lesom?«

(Dalje sledi.)

hod Italijanov proti abesinski prestolici.

Italijani so zavzeli na severu mesto Desije, kar je bivalo do pred kratkem abesin. vrhovno poveljstvo pod vodstvom abesinskega cesarja. Desije je važno abesinsko vojaško oporišče, obenem pa tudi trgovinsko, karavansko in politično središče izrednega pomena. Mesto Desije je zvezano z Adis Abebo z dobro cesto, primerno za tovarne avtomobile. Pokrajina šoa je sedaj Italijanom odprta.

Kdor oglašuje, ta napreduje!